

det ærede Medlem har sagt, der er Plads nok, har vi sagt, vi maa ned igen og se, om vi kan finde de Pladser, det ærede Medlem anviser, men vi har ikke været i Stand til at finde, at der kunde skaffes den fornødne Plads, og vi har derfor sluttet os til Møntmesteren og Arkitekten og til de Autoriteter, som har udarbejdet Forslaget, fordi vi mener, det er fornuftigt og rigtigt at faa en ny Bygning.

Naar det ærede Medlem siger, at vi stiller os, som vi gør, for at skaffe Arbejde, vil jeg gøre opmærksom paa, at vi allerede gav Tilslutning til Lovforslaget i Fjor. Mit Parti gav Tilslutning og anbefalede Lovforslaget i Landstinget og gav ogsaa her i Folketinget Tilslutning dertil, og den Gang var der ingen Arbejdsløshed.

Paa et Punkt var det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller efter min Mening meget langt ude; jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, det er ikke min Opgave at forsvare Statens Embedsmænd. Men jeg vil gerne vare mig mod den Tro, at vi fra vor Side ser paa Sagen, som han gør. Det ærede Medlem siger, at naar han kommer derned, er der beskidt og snavset, man faar en Følelse af, at der ikke er Orden; der er ikke hvidtet, der er ikke pænt, som naar man kommer ind i andre store Fabriklokaler. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har været; men jeg har set adskillige Fabriklokaler, der sandelig bare har været snavsede og skidne, indtil Fabrikinspektøren har sagt: Nu skal der være rent, der skal hvidtes, Spiselokalerne skal gøres i Stand o. s. v. Det har jeg set mange Steder, og er ikke saa propret alle Vegne, som det ærede Medlem her sagde. Men hvad er det, der er sket her? Der er sket dette, at der i de senere Aar er klaget stærkere og stærkere til Ministeriet over, at der ikke var Byttepenge, og at vi havde de beskidte Sedler, som vi har. Man har sagt til Ministeriet: Skaf os rigelig Smaaamønt, saa vi kan faa vekslet, og skaf os af med disse Lapper Papir. Ministeren er gaaet til Møntmesteren og har sagt til ham: Kan vi ikke sætte endnu stærkere Kraft paa, kan vi ikke skaffe mere? Møntmesteren har gjort alt, hvad der har staaet i hans Magt, han har overlæst Maskinerne. Maskinerne er byggede til at producere en vis Mængde, men der er produceret mere, end Maskinerne egentlig kan magte. Man har maattet lade Arbejdet gaa hele Aaret rundt, har ikke haft Tid til at holde stille en Dag for at efterse og reparere. Det er jo en Bygning, hvor der fabrikeres Penge, og det ærede Medlem ved vel nok, at man kan ikke, medens der fabrikeres, have Folk

gaaende ved Siden af og arbejde. De Mennesker, der er dernede, er edsvorne, og ingen andre Mennesker faar Lov til at komme derind; naar den sidste Arbejder er inde, bliver Dørene lukket. Tidligere stod Fabrikationen stille et Par Maaneder af Aaret, saaledes at man kunde overdække Maskinerne og faa lukket op og faa rensset, men det har der simpelt hen ikke været Tid til i de sidste 5—6 Aar. Det er Grunden til, at Forholdene er, som de er dernede. Naar en Mand har gjort alt, hvad han kunde, har opfyldt de Ønsker, der er rettede til ham fra hans overordnede, synes jeg ikke, man bør give ham en saadan Tak bagefter. Det er let nok at komme derned, stikke Næsen indenfor og sige: Her ser ikke ud, som jeg kunde ønske det; men man maa tage i Betragtning, hvordan Forholdene ligger.

Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller siger, at vi kan ikke komme ind paa at sælge Penge til Udlandet, vi kan ikke konkurrere, for Arbejdslønnen er saa høj. Det er jo den Melodi, man rører paa hver Dag: Vi kan ikke konkurrere. Men det oplyses netop af Møntmesteren, at hvis vi er i Stand til at producere de Plader selv, som vi laver vore Mønter af, vil Mønten kunne give 150 000 Kr. mere om Aaret. Hvorfor vil man ikke gøre det? Er det da ikke at gavne Industrien? Den Melodi, det ærede Medlem kom med, er den, man hører altid: Lad det blive, som det er, det har været saadan saa mange Aar, og det kan gaa videre endnu en Tid. Og naar det saa gaar tilbage for Industrien, har man kun et eneste Middel til raabe paa, og det er Toldbeskyttelse. Men skal vi følge med i Konkurrencen, maa man ogsaa være med til at opstille de nye Maskiner, saa man er i Stand til at producere ved Siden af Konkurrenterne, og det her foreliggende Forslag gaar netop ud paa at opføre en Bygning, hvori vi selv kan producere vore Varer helt, saa at vi ikke skal gaa til Udlandet for at købe det, vi skal producere dem af.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslaget, men anbefale mine Partifæller at stemme for det, som det foreligger. Det er min Overbevisning, at Sagen er saa grundigt undersøgt og Forslaget saa godt overvejet, at vi med rolig Samvittighed kan stemme for det.

Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller kunde ikke forstaa, at jeg havde fremsat et saadant Lovforslag. Forslaget er for mig en Arv fra min Forgænger, men da jeg overtog denne Arv, var det naturligvis min Pligt at anstille en selvstændig Undersøgelse